

VECKOBLADET

Fredag 18 februari

Utkommer fredagar

2000 26:e årg.

5

En "intern" kritik

Efter omröstning med siffrorna 22–21 fattade vänsterpartiets distriktskonferens det bisarra beslutet att det nedan återgivna uttalandet skulle betraktas som internt och inte delges pressen. Det bisarra är att ett uttalande från en konferens som enligt partiets stadgar är offentlig skulle kunna vara intern. VB ser det som en självklarhet att publicera uttalandet.

Beslutet att stödja regeringen i lönebildningsfrågan väckte enligt uppgift en livlig debatt i riksdagsgruppen. Ett antal protester har också avsänts från olika delar av landet. Bland annat en från Skåne, som trots beslut i partiledningen ännu inte har besvarats.

Vänsterpartiet har sagt ja till regeringens förslag om en ny lönepolitik. Syftet med propositionen "Lönebildning med full sysselsättning" är att ge staten möjlighet att strama upp lönebildningen för att möjliggöra en svensk EMU-anslutning. Enligt regeringen utgör löneökningar ett hot mot välfärd och sysselsättning, eftersom Sverige vid ett EMU-inträde avser sig ränte- och valutapolitiken som styrmedel.

Regeringspropositionen innehåller tre allvarliga förändringar:

1. Anvisning inför framtiden om mer statlig inblandning i lönebildningen.

2. Nya varseltider från sju kalender- till sju arbetsdagar innan varslad konflikt kan träda i kraft.
3. Skapandet av ett nytt statligt medlingsinstitut som på medlars begäran får skjuta upp en varslad stridsåtgärd i 14 dagar. Därtill kommer de fackliga organisationerna att kunna tilldömas höga böter om de inte lyder.

Vi inser att ännu mer långtgående försämringar kunde ha blivit resultatet om regeringen i stället hade gjort upp med borgerligheten i denna fråga. Inte desto mindre menar vi att det är ett ideologiskt och strategiskt misstag från vänsterpartiets sida att ställa sig bakom en antifacklig proposition om lönebildning.

För vänsterpartiet är det ideologiskt viktigt att inte medverka till försämrade arbets-, konflikt- och strejkrätt. Verkligheten ute på arbetsplatserna har ständigt visat att dessa rättigheter behöver stärkas – inte försämrats. Strategiskt tappar partiet i trovärdighet som etträttvisans alternativ. Detta speciellt inför de gräsrotter som de sista åren mer och mer börjat se vänsterpartiet som deras enda politiska stöd.

Ibland måste man faktiskt våga säga nej.

Gudrun Schyman på Skånes årskonferens:

– Vi har ett problem

Att Gudrun Schyman tänker begära återremiss av det omdiskuterade förslaget till nytt program för vänsterpartiet var nog den viktigaste nyheten i hennes tal på partiets skånska årskonferens i helgen. I stället vill hon ha ett helt nyskrivet program där inte gamla idéer lever kvar i språk och struktur, ett som speglar partiets nuvarande utseende och verklighet. Hennes idéer ligger linje med dem som programreservanterna Carin Högstedt och Karin Svensson Smith har uttryckt.

Hennes långa tal väckte varma applåder, dock inte från alla delegater. Särskilt noterade man tystnaden från den stora och starkt mansdominerade Malmödelegationen. Som f.ö. utmärkte sej också genom sin faktiska miljösyn. Medan Lundadelegationen kom med tåg (Eslövs vackra medborgarhus ligger intill stationen), tog Malmöborna exempel av regionrådet Ann-Mari Campbell och hennes bourgognefärgade förmånsbil.

Vänstermakt!

Vänsterpartiet vill ha makt, sa Gudrun och såg nästan vållustigt på ordet. Vi måste skilja mellan makt och maktmissbruk. Våra väljare vill att vi använder vårt inflytande, att vi regerar och inte bara reagerar.

Som andra medier redan har rapporterat från Eslöv såg hon det som problematiskt vi åter och åter ger våra motståndare tillfälle att återkomma med angrepp på partiets kommunistiska associationer. Försvaret tar kraft som borde användas för annat. "Vi är inget kommunistiskt parti" slog hon tydligt fast, och gjorde en uppräknings av traditionellt kommunistiska ståndpunkter som menade försvunnit ur partiet. (Hon motsades i praktiken efteråt, inte minst av delegater just från Malmö.)

Läget för partiets båda viktigaste aktuella arbetsuppgifter sammanfattade Gudrun så här:

- Kampanjen för kortare arbetstid går bra. Men det är viktigt att det strömmar in positiva remissvar till den rapport i ärendet som väntas i mitten av mars.

- Vänsterpartiet måste vara en huvudkraft i arbetet mot en svensk EMU-anslutning och det måste börja nu trots att någon folkomröstning inte lär komma förrän hösten 2002.

Inåtvänt

Gudrun Schyman underströk som så ofta förr att partiet måste arbeta utåt, mot människorna och samhället. Detta märktes det inte särskilt mycket av, vare sej i den verksam-

hetsplan med tillhörande studieplan som antogs eller i diskussionen. Både diskussionerna och de mål som sattes upp var i hög grad organisationsinterna. De handlade om att skapa och stötta lokalorganisationer, att värva och utbilda medlemmar. De specifika problem som gäller för landskapet Skåne ventilerades knappast annat än som ett uttalande mot borgarnas samarbete med det högerpopulistiska partiet Skånes väl (se detta).

Mycket kändes igen från tidigare årskonferenser. Många delegater är visserligen nya men veteranerna var mest talföra. Den "oppositions-kultur" som Gudrun kritiserade i sitt anförande präglade konferensen, och att partiet numera har rätt mycket makt och ansvar märktes föga. Det var dock välgörande när Ann-Mari Campbell i avtalsdiskussionen stillsamt påpekade att vänsterpartiet på en del håll sitter i styrande majoriteter och därmed är en arbetsgivare (som kan tvingas ta och stå för obehagliga beslut).

För övrigt:

- Skånes fyra v-riksdagsmän har tidigare klagat att hemlänet är mycket sämre på att utnyttja dem än andra län. Det är distriktsexpeditionen som är den naturliga samordnaren och organisatören av en sådan verksamhet. För att få en bättring till stånd hade de skrivit en gemensam motion. Expeditionen värjde sej emellertid framgångsrikt. Efter en engagerad plädering av distriktsombudsmannen Mikael Persson beslöt konferensen (efter omröstning) att inte ge expeditionen något särskilt ansvar, varför man kan vänta sej att situationen förblir vid det gamla.

- Ett trafikpolitiskt utskott kommer att tillsättas av distriktsstyrelsen. Det tidigare som sorterade under regiongruppen har inte fungerat särskilt bra.

- Riksdagsledamöterna Sven-Erik Sjöstrand och Tasso Stafilides klagade från talarstolen över centralstyrning, dålig intern information och maktkoncentration i riks-

Uttalande

mot främlingsfientlighet och samarbete med partier som står för dessa värderingar

Främlingsfientlighet är grogrunden för rasism. Genom samarbete med främlingsfientliga organisationer legitimeras dessa och därmed deras ideologiska värderingar.

I Region Skåne samarbetar de borgerliga partierna med Skånes väl, en koalition mellan 16 främlingsfientliga lokalpartier, vilkas ideologi kännetecknas av en tydlig främlingsfientlighet.

Region Skånes moderater, folkpartister, centerpartister och kristdemokrater legitimerar därmed ett främlingsfientligt parti.

Om den borgerliga gruppen vill vara trovärdig när man säger sig vara motståndare till rasism, måste samarbetet med Skånes väl upphöra. I annat fall bidrar m, fp, c och kd till att främlingsfientligheten, och dess förlängning rasismen, blir rumsren i Sverige.

Merparten av borgerligheten har indignerat uttalat sig mot den nya regeringen i Österrike, där ett rasistiskt parti med nazistsympatier tagit plats. Detta klingar falskt och blir bara tomma ord om man inte sopar rent framför den egna dörren.

Vi uppmanar moderaterna, folkpartiet liberalerna, centerpartiet och kristdemokraterna att avsluta samarbetet med Skånes väl i Region Skåne och därmed markera ett klart avståndstagande från främlingsfientlighet och rasism.

Distriktstyrelse

Niklas Selberg från Lund tog en av de fyra ordinarie platser som skulle besättas i distriktsstyrelsen. Övriga blev Jeanette Fors från Klippan samt Kjell Kvist och Ann-Mari Campbell från Malmö – den senare dock först efter utslagsröstning, vilket synbarligen fick henne att bryta upp från konferensen i förtid.

Nya ersättare blev Bernardo Espinoza (Kristianstad), Lena Ivarsson (Simrishamn), Göran Karlsson (Helsingborg), Margareta Rudström (Kävlinge) och Sten Lundström (Malmö). Den senare vann stort en utslagsröstning mot Ulf Nymark, Lund.

dagsgruppen. De som har förhandlingsuppdrag är "en liten klick" med farlig makt, ansåg Tasso.

Gr

Kommentar till en Arbetet-artikel (eller: Hur man gör en tupp av en fjäder)

I Arbetet torsdag 10 febr (sid 15) påstås i ingressen till en artikel med rubriken "Kampen hårdnar mellan partifraktioner inom v" att Veckobladets redaktion har "stoppat" en insändare från fyra namngivna vänsterpartister i Lund. Det antyds alltså att VB-red. av politiska skäl hindrat vänsterpartister att säga sin mening. Redogörelsen nedan skall visa att en sådan tolkning är befängd.

Kolla aldrig en bra story?

Måndagen den 31 januari kl 19.30 mottog att VB-redaktionen en insändare med begäran om införande i det nummer (3) med vilket VB-redaktionen just arbetade. Insändaren hade rubriken "Nio argument för att inte välja oss till styrelsen". Den var undertecknad av Roland Andersson, Monica Bondeson, Göran Fries och Ulf Nymark, samtliga styrelseledamöter i vänsterpartiet i Lund.

Vi hade helt enkelt inte plats för mer material

Veckobladet kan på sina fyra sidor rymma ca 30-35 000 tecken per nummer.

Till detta nr av VB hade redaktionen sammanlagt ca 55 000 tecken. Det medförde att vi på kvällen tvingades "ställa över" material i storleksordningen 25 000 tecken (utöver denna insändare på 4500). Av ekonomiska och tekniska skäl hade VB inte heller möjlighet att göra en 8-sidig tidning.

Eftersom insändaren dessutom uttryckligen vände sig enbart till vänsterpartister på det inständande årsmötet föreslog VB-red att insändaren kopierades upp och delades ut på årsmötet. Efter samråd med Ulf Nymark meddelade en av partiföreträdarna att UN accepterat redaktionens förslag.

Till yttermera visso informerade undertecknad årsmötet om saken och på årsmötet hade Ulf Nymark inga invändningar mot förfarandet.

Vi på tjänstgörande VB-red. är förvånade över att AN inte gav oss möjlighet att framlägga vår uppfattning. AN följde uppenbarligen devisen "Kolla aldrig en bra story - den kanske inte håller!"

Rune Liljekvist, VB-red.

PS Även nu har vi platsbrist. Det drabbar bl.a. ett inlägg av Daniel Sestrajic.

Självsmål?

"Bofors Weapon Systems övergripande målsättning är att vår verksamhet inte får förorsaka olyckor eller skador på människor"

(Ur Bofors Weapon Systems miljöpolicy)
Ovanst. citat råkade ut för Tryckfels-Måns i förra VB.

Anförande Lennart Värmbys, (v) bänk 123 Sverige och internationaliseringen

Fru talman.

Om jag förstått saken rätt är den allmänpolitiska debatten ämnad att ge oss folkvalda en möjlighet att säga vår mening utan att vara bundna till förslag från regeringen eller egna och andras motioner. Jag vill sjunga mitt hjärtas mening om Sverige och vår roll i världen. Först och främst - en folkomröstning om EMU borde det bli för att i folkdjuret förankra beslutet!

Min utgångspunkt är den internationella solidariteten och min bestämda åsikt att vår solidaritet ska vara mer än en vacker paroll. När vi stöder den fria handeln så ska den inte bara vara fri utan också rättvis. Det behövs ty klyftorna i världen och Sverige har ökat mellan fattig och rik. Miljöförstöring och fortsatt rovdraft på ändliga resurser gröper ur möjligheten till en framtid.

På område efter område ser vi idag att en hållbar utveckling och solidarisk välfärd kräver lösningar som går utöver de gamla nationsgränserna. Social dumping och de rikas smitande från skatt och ansvar måste mötas med grundläggande social trygghet och åtminstone 20 procents kapitalskatt.

Dessa lösningar kräver politiska former utöver och ovanför nationalstaten. Vad har vi? Ja, efter folkomröstning är Sverige med i den Europeiska Unionen och vi deltar i WTO för att ta två exempel.

Här i Sverige har - av i och för sig förklarliga skäl - men ändå enligt min mening mycket olyckligt, stora delar av arbetarrörelsen och allmogen låst sig i en helt negativ syn på EU. Visst - EU är rörelsefrihet för kapitalet och större och friare marknad i kombination med en gigantisk byråkrati kantar av skandaler, men vi måste inse att fienden är inte EU eller ens EMU eller WTO! I debatten låter det både medvetet och omedvetet som om allt negativt som händer, skulle kunna fås att icke-hända OM vi bara finge tillbaka vår nationella och demokratiska självbestämmanderätt. Så är det ju icke i denna vår globaliserade värld.

Sverige ut ur EU eller att säga blankt nej till EMU löser icke, gott folk, ett enda problem.

Lika främmande för mig är högers och nyliberalernas motsatta ståndpunkt. Jublande entusiastiskt söker de besvärja verkligheten med en nyenkel lösning: Gå med i EMU! Men, gott folk inte heller EMU är i sig någon lösning.

Men vad ska vi då göra? Ta oss ur EU, "Eländets Europa" eller erkänna att vi är en del geografiskt, kulturellt, politiskt och ekonomiskt och ta itu med problemen istället för att spotta på namnskylden?

Jag föredrar att vi tillsammans med andra progressiva - och de rödgröna idealen finns i miljoner medborgares sinnen oavsett nation - sätter igång arbetet att förändra EU, EMU och WTO åt det håll vi

vill se världen vandra. Det är mig helt främmande - både politiskt och personligen - att acceptera någon villkorslös kapitulation inför påstått övermäktiga ekonomiska krafter. Jag vill blåsa till strid!

Vi borde gemensamt kunna åstadkomma ett Europa:

- * där det luktar mindre fossila utsläpp, kärnkraften avvecklas och alternativen byggs ut,

- * där färre marginaliseras och tvingas bo under broar i Paris eller under en presenning i Värtahallen,

- * där behovet av militär inte ens räcker till för att motivera hemvärnet,

- * där vadarfåglar vadar i bevarade våtmarker,

- * där barnen ända från Gibraltar till Treriksröset - ja, kanske till Nordkap? har rätt att börja en förskola med låg eller ingen taxa,

- * där man inte behöver krångla med att växla pengar om man bor öster om Rhen i Heidelberg och vill över en sväng och byta ut ölstopet mot ett glas gott Vin d'Alsace i Mulhouse,

- * där det på alla högskolor och universitet i hela Europa finns minst 10 % av studenterna från annat land,

Nationalstaten har aldrig varit det slutliga och heliga målet för arbetarrörelsens kamp för demokrati, rättvisa och solidaritet. Socialismen skiljer icke på grek och portugis, svensk och dansk. När nationellt självbestämmande i Sverige vill devalvera sig till ekonomiska fördelar på portugisiska och andra arbetares bekostnad - då ställer jag inte upp.

En verklig union mellan jämlikar och jämställda måste grundas på individens fria samverkan och samarbete, som genom den kollektiva - ja, socialistiska - solidariteten ger varje individ utrymme och möjlighet. Det är denna solidaritetens rörelse som 1848 uppmanade: Proletärer i alla länder förena er!

Hyperkapitalets profithunger upphör inte vid den ena eller andra nationens gränser. Hyperkapitalets makt är många gånger större än de flesta nationers.

Motkraften måste byggas underifrån av löntagare, bönder, konsument, student, företagare med ansvar, politiker oavsett parti, som värnar demokratin.

Men det finns mycket att ändra. Jag skäms över Ceuta och Melilla - de spanska enklaverna i Marocko - runt vilka EU rullar taggtråd och bygger murar för att hålla folk utanför EU. Det är tecken på den mänskösyn som ger oss EU:s restriktiva flyktingpolitik. Det är en skammens politik.

I Ceuta och Melilla bygger EU nya Berlinmurar.

Vår uppgift borde vara att stå långt fram på barrikaderna och slåss för en annan politik som grundar sig på arbetarrörelsens gamla goda värderingar om rättvisa och solidaritet, numera hand i hand med

offensiv feminism och omvälvande ekologisk grön grundsyn. Denna fasta ideologiska grund gäller inte bara för den del av jordytan som är svenskt urberg, utan lika mycket kalkrika alper, brittiska öar, ungersk pusta och de mjuka kullar som bär portugisiska korkekar.

Min poäng är att EU är en politisk kamparena. Den ger oss - förutom alla andra skäl - en utomordentligt god anledning att sluta förbund med likasinnade utanför våra gränser. Det finns så himla mycket att göra - både inom och utanför EU. Jag vill att vi koncentrerar oss på det viktigaste.

En sak skulle vi kunna göra gemensamt - över partigränserna inför det ordförandeskap Sverige får om ett år. Vi skulle kunna försöka formulera en gemensam offensiv svensk linje.

Jag skulle vara stolt som svensk om vi kunde lyfta frågor som ökar medborgarnas mänskovärde och framtidstro. För mig vore jämställdhet och miljö rätt. Gärna i ett EU som är större än idag.

Till sist ett citat från Alain Krivine, EU-parlamentariker från Frankrike, LCR. I en artikel i Le Monde förra veckan rapporterade han om arbetet i Bryssel och trots mycken kritik slutar han så här:

"Likväl, om man vill att folken tar till sig den europeiska idén, måste man göra mer: deras politiska församlingar borde ges verklig makt och kontrolleras. Allt detta kräver ett verkligt demokratiskt och socialt uppbrott från det system som nu råder!"

Dags att lägga undan skygg-lappar, rädsor, förfelad oro för det utländska och det främmande.

* Vårt behov av en möjlig framtid kräver globala lösningar. EU, EMU och WTO är inte målet, men kan bli vettiga verktyg på vägen. För mig är drivkraften solidaritet och rättvisa!

F.ö. kan berättas att Lennart Värmbys har lovat att tala på första maj i Lund.

En bild från vänsterpartiets distriktskonferens. En delegat från Lund håller ett uppförande särskilt åskådligt gjort av den sittande Malöde vänder blickarna inåt, inte mot den fascinerande

FRAMTIDSFRÅGORMA och skräpet från historiens sophög

Debatten – och partiprogrammet – borde handla om framtiden, som både Gunnar Sandin och Bertil Egerö nyligen påpekat: demokrati, globalisering, EU, nationalstat, överstatlighet, miljöproblem och ökande fattigdom i världen liksom jämställdhet, arbetsrätt, IT, bioteknik och inte minst de former dagens kapitalism tar sig (former som bland annat innebär att somliga av våra vänner blir miljonärer utan att egentligen önska det samtidigt som andra till sin överraskning blir låginkomsttagare).

Men för att det ska bli möjligt måste vi först röja undan ett par historiska frågor som i årtionden skymt sikten: frågan om vårt partis ödesdigra beroende av Sovjetunionen och frågan om Sovjetunionens betydelse för Tredje världen. Detta är inte minst viktigt för att de medlemmar som långt senare kommit till partiet ska slippa få dammet av dessa historiska rester i ögonen.

Sudda inte ut vår historia

För det första måste formuleringen om vårt partis "ödesdigra beroende av Sovjetunionen" – som vi i själva verket alla är helt överens om – naturligtvis stå kvar i programmet, som Gudrun Schyman påpekade i intervjun den 11 februari.

De felbedömningar detta beroende ledde till i det stora perspektivet – blindheten för det sovjetiska systemets verkliga karaktär och oförmågan att upptäcka förtrycket i de mer än vi "ödesdigert beroende" östeuropeiska nationerna – och den misstro mot vårt parti i svensk politik som blev konsekvensen av dem är naturligtvis den grundläggande orsaken till att formuleringen måste behållas.

Men jag vill med några exempel från vår lokala partiorganisations historia påminna om hur beroendet också förvängde partidemokratins och störde partiarbetet.

1. 1977 manifesterade dåvarande vpk Lund sin demokratiska hållning genom en demonstration un-

der parollen "Ingen demokrati utan socialism – ingen socialism utan demokrati". Reaktionen från partiets centrala kretsar blev häftig. Partiledningen sände politruker för att med hänvisning till den demokratiska centralismen tala lokalorganisationen till rätta och i Ny Dag angreps aktionen samtidigt som tidningens censur stoppade svarsartiklar från Lund.

2. Lunds delegater vid kongressen 1978 kritiserade – mötta av isande tystnad – förtrycket i Sovjetunionen och de östeuropeiska staterna. När den stora sovjetiska delegationens talesman protesterade mot kritiken, applåderades han taktfast av dåvarande KU. Ett under lång tid utarbetat och i hela partiet diskuterat demokratimanifest drogs efter sovjetiska påtryckningar tillbaka utan att behandlas av kongressen.

Manifestet återkom, något friserat, vid kongressen 1981 och antogs då. SUKP var inte bjudet till den kongressen.

3. 13 december 1981 grep general Jaruzelski makten i Polen, införde undantagstillstånd och förbjöd fackföreningen Solidaritet. Ett medlemsmöte i Lund reagerade genom att uttala att Lund bröt alla förbindelser med kommunistpartier i de östeuropeiska staterna, eftersom de representerade sovjetmakten och inte de egna nationerna. Från partiet centralt kom åter skarp kritik. Vpk tog visserligen avstånd från kuppen i Polen men försvarade samtidigt sina förbindelser med öststatsregimerna. Det kom att hämnas sig när sovjetssystemet bröt samman 1989 och alla dessa regimer sopades bort.

4. Försommaren 1989 massakrerade KKP, Kinas kommunistiska parti, studenterna på Himmelska fridegens torg. Lundaborna demonstrerade på vpk Lunds initiativ under vita banderoller med kinesiska skrifttecken som Gunnar Sandin framställt mot massakern. Ulf Nymark samlade in namn för att vpk skulle slänga k-et ur partinamnet med motiveringen att beteckningen kommunist efter detta nya brott inte längre kunde användas, oavsett vilka ideal det ursprungligen hade stått för. Vårt parti fördömde massakern (Kinas kommunistparti har alltid haft en svag ställning inom vpk), och tog ganska snart också bort k-et.

Vi blev Vänsterpartiet. Efter årtionden av politisk marginalisering var vi en kraft att räkna med i svensk politik.

Upprepa inte gamla misstag

En formulering som däremot måste ut ur programmet är den om hur Sovjetunionens fall ändrat maktbalansen, så att länder som tidigare skyddades av Sovjetunionen mot USA-imperialismen nu har blivit skyddslösa. Det påpekas visserligen att det kalla kriget innebar att

KONGRESS

"u-länder tvingades underkasta sig endera maktblocket", men huvudintrycket är att det kalla krigets upphörande innebar en försämring. Det är kanske möjligt att argumentera så, om man utgår från exempel som Cuba. Men det är rimligare att argumentera i motsatt riktning. Många av den tidens konflikter i Tredje världen blev mer destruktiva, förvrängdes och förlängdes genom att göras till inslag i det kalla kriget. Förutsättningen för demokratis genombrott i Sydafrika var t.ex. just slutet på det kalla kriget. Dessutom bortser resonemanget helt från den sovjetiska imperialismen i Östeuropa.

Eritrea kan få utgöra utgångspunkten för ett konkret resonemang som belyser detta. Vpk stödde eritreanerna i den kamp för nationellt oberoende mot Etiopien (och USA-imperialismen) som de inlett 1961. Men sedan Mengistu störtat Etiopiens kejsare och 1977 anslutit sig till Sovjetunionens sida i det kalla kriget bytte alla de östeuropeiska sovjetsatelliterna (inklusive Cuba) och (det "ödesdigert beroende") vpk ståndpunkt. En delegation med fyra vpk-riksdagsmän reste 1980 till Eritreas ockuperade huvudstad Asmara och hävdade sedan i Ny Dag att det socialistiska Etiopien var en del av den antiimperialistiska fronten, att det eritreanska motståndet var brutet och att vpk måste byta politik. Snart nog blev det uppenbart att Mengistu var en blodtörstig diktator av samma slag som Pol Pot. Vpks fotfolk gav Eritreas självständighetskamp sitt stöd vid kongresserna. I riksdagen däremot hävdade våra riksdagsmän "Etiopiens territoriella integritet" ända tills Mengistu flydde med statskassan 1991. När jag diskuterade Eritrea med en företrädare för partitablissemangen fördömde han mig som "objektiv imperialist" och apropå sveket mot Eritrea citerade han Lenin: "Man måste knäcka ägg när man gör en omelett." Även i denna fråga hade vpk förlorat sin heder.

1975 års socialdemokratiska program

Beträffande programföreslaget i övrigt påvisade en kommentator härnåmnd att det i punkt efter punkt motsvarar 1975 års socialdemokratiska partiprogram. Det var kanske progressivt då, men vi kan inte gå in i 2000-talet med ett tjugofem år gammalt socialdemokratiskt partiprogram. Kongressen måste diskutera framtidsfrågorna och ge direktiv för ett helt nytt program för 2000-talet.

Gunnar StenSSon

Öst är öst och väst är väst

Jag har noterat att vänsterpartiets representanter i kommunstyrelsen inte stödde det centerpartistiska förslaget om en delning av Lunds kommun i en västlig del (dvs. Lund) och en östlig (dvs. de så kallade byarna). Detta måste bero på en felaktig analys. Det finns naturligtvis många argument för att inte släppa de östra kommundelarna ifrån sig. Så till exempel bleve kommunkologen nog nästan arbetslös eftersom de värdefulla naturområdena finns österut. Vombs ångar skulle antagligen bli föremål för vallodling efter lämplig dränering och gödsling. Man kan föreställa sig att debatten om stabornas naturvurmande hade kommit att likna den som förs i Norrbotten om stockholmarnas antipati mot snöskoteråkning.

Annars finns det ju mest bara fördelar med en delning. Ingen skulle ju längre kunna hävda att det behövs en massa p-platser i Lunds stadskärna så att de boende i de östra kommundelarna ska kunna ställa sina bilar centralt. Dessutom skulle de politiska förhållandena i Lund förskjutas, de östra kommundelarna är såvitt jag vet överväldigande borgerliga, och det borde därmed finnas större utsikter att få ett rödgrönt styre efter nästa val. Några viktiga politiska frågor skulle vi inte förlora. Biogasvitsarna kan ju dras ändå och för övrigt är ju hela biogasprojektet ändå skjutet i sank. Snarare är det väl tvärtom, det är om staden Lund som många av de viktigaste politiska striderna står: stadsplanering, trafikfrågor, bevarandefrågor. Dessutom är det väl ingen som direkt skulle sakna Lars Bergwall.

O-a H-gr-ng

Regionråd (v): – Bil behövs ej

Carina Åström är vänsterpartiets regionråd i Västra Götaland. Det är ett län som har stora likheter med Skåne: nyss sammanslaget av mindre enheter, med i försöksverksamheten med större regionala befogenheter, en decentraliserad uppbyggnad. Men Västra Götaland är större.

Carina bor i Ljungkile söder om Uddevalla i Bohuslän. Kontoret har hon i Vänersborg medan hälso- och sjukvårdsstyrelsen där hon sitter har kansliet i Skövde och sammanträder i Mariestad. Det finns också en hel del att göra på andra håll, inte minst i Göteborg.

Göteborgs-Tidningen har kollat regionrådets resor under 1999. 15 av dem kör regionens förmånsbilar (som per styck kostar regionen 120 000 kr/år), en kör egen bil. Den 17:e är Carina som åker kollektivt eller liftar.

Med bra planering och mobilen fylld av telefonnummer till kollektivtrafiken fungerar det, säger hon.

De 16 bilisterna körde i snitt 1400 tjänstemil. Bara en kom upp i de 3000 som regionrådet Ann-Mari Campbell (v) planerar att årligen köra i det mindre länet Skåne.

Gr

rens i Eslöv som det berättas om på sid. 1. unde anförande men han talar för döva öron, ödelegaten i mitten. Märk att sällskapet verande värld som skymtar utanför.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan). NY ADRESS.....

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adressändring sänds
tidningen i retur till Veckobladet.

För en framtida kamratlig debatt

Plädera – ivrigt tala för, förorda

Enligt SAOL är ovanstående betydelsen av ett, för årsmötet, högst väsentligt begrepp. Detta innebär att när man pläderar skall man tala för person A så att de röstande väljer denne kandidat, man skall inte tala emot kandidat B så att de röstande av rädsla eller liknande för denne väljer A. Detta är för oss en grundläggande princip inom mötesordning, som används för att undvika personangrepp och smutskastning, som knappast är ett konstruktivt bidrag i diskussionen. Denna princip bör framförallt följas av valberedningens ledamöter, som har ett stort inflytande över mötets deltagare, som absolut inte bör missbrukas.

Under årsmötets pläderingsstund inför valet av ordinarie ledamöter till styrelsen var det flera partikamrater som inte gjorde minsta försök att hålla sig till den ovan redovisade principen. Istället för denna "kamratlighetens princip" var det de berömda härskarteknikerna som nyttjades flitigast av de personer som yttrade sig under "pläderingen". Beklagligt nog var det en kandidat, Olof Norberg, som var den primära måltavlan för de hätska och osakliga angrepp som haglade under pläderingen. Låg vattenmärket i detta sammanhang var helt klart när en mötesdeltagare uppmanade Olof att dra tillbaka sin kandidatur. En dylik argumentation är helt och hållet oacceptabel och kan inte försvaras med några sakliga argument. Vare sig folk uppskattar det eller ej, så har alla partiets medlemmar rätt att kandidera till alla valbara poster inom partiet på alla nivåer, och denna rätt bör inte ifrågasättas så länge vi vill ha ett demokratiskt och pluralistiskt parti.

Vi har båda varit aktiva inom såväl partiet som ungdomsförbundet i fem års tid, dock på annan ort, och vi hävdar bestämt att denna mötesargumentation var det värsta vi sett, alla kategorier inräknade. För att partiet på allvar skall kunna bli så demokratiskt och öppet som det i alla sammanhang poängteras, krävs att vi börjar agera kamratligt och sansat inom partiet, även gentemot våra politiska motståndare.

Mathias Wallin &
Tobias Gunnarsson

På allmän begäran – årsmötessoppa

2 gula lökar/alt 1 gul lök och en purjolök
3 msk olivolja
1 liter vatten
1 burk krossade tomater
2 rejäla morötter
4-5 potatisar
1 1/2 dl röda linser
3 tärningar grönsaksbuljong
3 rejäla vitlöksklyftor
1/2 tsk Sambal Oelek (Ris & Curry)
svartpeppar
basilika

Hacka löken relativt fint. Fräs den genomskinlig i olivoljan i en rejäl gryta (4-5 liter). Skala morötter och potatis under tiden och riv dem grovt på rivjärn. Häll vatten, tomater, rivna morötter, riven potatis och linser i grytan. Pressa i vitlök. Lägg i buljongtärningarna. Låt puttra i ca 15 min. Rör om då och då. Krydda anrättningen med Sambal Oelek, svartpeppar och basilika. Låt puttra 10 minuter till.

Krydda med mycket skvatt och smaka av med kärlek. Servera med gott hembakat bröd. Njut!

Cecilia Wadenbäck

Ännu ett uttalande från vänsterdistriktets årskonferens:

Sälj inte sjukvården!

Vänsterpartiet i Skåne kräver att konkurrensutsättningen och utförsäljningen av den skånska sjukvården upphör. Det borgerliga experimenterandet med vår gemensamma sjukvård ingår i ett försök att bryta sönder och misstänkliggöra vår gemensamt finansierade välfärd.

Nyliberala intressen vill skapa nya marknader där människors hälsa blir en vara bland andra. Det kan vi aldrig acceptera! Vi motsätter oss att våra skattepengar ska skapa mervärde och ge vinst åt privata entreprenörer. I den offentliga verksamheten är vi alla delägare, vi har insyn och inflytande över hur den utförs.

Vi ser redan hur ojämlikheten i hälsa ökar, och den kommer att öka än mer om detta privatiseringsraseri får fortsätta. Socialminister Lars Engqvist talar om mångfald i primärvården. Det innebär att primärvården ska kunna drivas privat och med vinst. Vänsterpartiet i Skåne menar att privatisering och konkurrensutsättning inte löser hälso- och sjukvårdens problem. Vi vill ha förnyelse och utveckling inom den offentligt drivna vården i samverkan med de anställda med en förbättrad folkhälsa som mål.

JÄMSTÄLLDHETSPLANER

SCB har på JämOs uppdrag genomfört en enkät med arbetsköpare om jämställdhetsplaner. Syftet var att undersöka om planer är ett bra redskap för aktivt jämställdhetsarbete. Drygt 7000 arbetsköpare tillfrågades och svarsprocenten var 50%.

Några svar att fundera över

Av de privata arbetsgivarna har 22% en gällande jämställdhetsplan; bland offentliga är motsvarande siffra 73%. Har arbetet med planen gjort arbetsplatsen mer jämställd? På den frågan svarade nära hälften av de privata och ca 75% av de offentliga arbetsgivarna att jämställdheten påverkats "i viss eller liten mån". Endast 5% resp. 4% svarade "i mycket eller ganska hög grad".

Data om SCBs enkät från Jämos Nyhetsbrev, januari 200.

Kvinnoreds kommentar:

Det anses i bland att arbetet med en plan eller det att en jämställdhetsplan finns räcker för att öka jämställdheten. Verkligheten är tyvärr den att man känner sig nöjd när planen skrivits och förändringarna går därför trögt. Det förekommer också att det enda som ändras i en "ny" plan är datum. Det sista exemplet gäller den kvinnodominerade arbetsplatsen UB vid Lunds universitet, som dessvärre säkert inte är ensam om trixandet.

Antalet kvinnliga "brandmän" ökar

Statens räddningsverk har, på regeringens uppdrag, utrett hur anställning av brandmän sker, om könsrelaterade faktorer påverkar anställning och analyserat urvalet av de tester som används. Förslagen från en utredningsgrupp har medfört att det nu finns fem (5) heltidsanställda kvinnor inom räddningstjänsten i Sverige. Arbetet fortsätter på kommunal nivå i samarbete mellan kommunala politiker samt brand- och räddningschefer.

Från Jämos Nyhetsbrev, januari 2000. För gratis prenumeration ring: 08-440 10 80.

Medlemsmöte (v)

må. 28.2 kl 19, v-lokalen. Motioner till partikongressen (skicka till styrelsen snarast) och val av nämndeman – ge förslag till valberedningen, Monica Blomqvist, tel. 137656 eller Martin Wolgast, tel. 397994.

Röda kapellet

har avnjutit sitt årsmöte. Orkestern beslöt att ansluta sig till Sveriges Orkesterförbund och att vid en senare tidpunkt diskutera ev. stadgeändringar. Årsmötarna omvalde styrelsen och nyvalde en programgrupp på fem personer.

Stå det onda emot!

Orkestern har i utskick till fackliga och andra folkrörelser erbjudit programmet "Att stå det onda emot". Det är ett ca 30 min lång historisk exposé. Texten och musiken är antifascistisk och antirasistisk. Orkestern är bl.a. inbokad på ST-ATF:s årsmöte.

Bokningar görs till styrelsen. Lars Eklund: 13 35 68, Gunnar Sandin 13 58 99, Göran Svärd 15 20 63.

"Järnålder"

på Historiska museet

I samband med Humanistdagarna kommer den sällan spelade kantaten "Järnålder" av Hilding Rosenberg att framföras på Historiska museet. Dikter av Johannes Edfelt (särskilt skrivna för detta verk) reciteras. Programmet ska ses som orkesterns första insats under året: "2000 Humaniora och teologi", som proklamerats av berörda fakulteter. Konsertdatum: onsdag 6 april.

Red. för Dåtida musik

Vänsterpartiets Knyplingsektion

kallar alla intresserade till den första sammankomsten tisdag 22.2 kl. 9.30 (fm), Vänsterpartiets lokal, Lund. OBS! Du behöver inte kunna knyppla, vi skall lära oss.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKT MÖTE

Må. 21.2: ej möte p.g.a. sportlov men öppet på v-lokalen för enskilda samtal. RÖDA KAPELLET Sö 20.2 kl 18.45 rep med Joakim. Nr 26, 155-2, 365 och något mer som Rune tar med.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin och Rune Liljekvist.
Nästa™ redaktör: Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format)
Telefon till redaktörerna:
Rune Liljekvist 046-211 50 69
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.